

velike hudodelnike podobnejša plačilu kakor kazni za večletna hudodelstva. Malo vojašnic je v Avstriji, v katerih bi se tako složno živelo, kakor v tej kaznilnici. Kaznilnica v Spielbergu blizu Brna, kjer je bila jetnišnica za velike hudodelnike, opustila se je in postala vojašnica za brnsko posadko; prejšnji njeni prebivalci pa zdaj živé v prijetnem kraju Karthauskem. Kteri vojaški zdravnik bi se predrznil, 60—70 bolnikom vsaki mesec zapisati po 700 bokalov pive in 1—1½ vedra vina? Zdravnik v Karthaus-u sme ne le to, temuč on vелеva svojim bolnikom dajati jedila, katerih vojaški kuhar še pripraviti ne zná. Tū vidiš nakipneke, omelete, gubanice, pečenko itd.; on bolnikom zapisuje slatino (kislo vodo), mesne izlečke itd. Obleka in obutev je vjetniku in vojaku odmerjena, a vjetnik sme, kedar le hoče, oglasiti se za novo obutev, tak oglas pa vojaku ne bi naklonil stotnikove všečnosti. Lahko bi navedel še več takih stvari, toda nočem dalje plesti te neprilične primere, ampak sklenem ta sestavek s pristavkom, da mi je bil namen, le pokazati, da je še mnogo stvari, pri katerih bi se dalo veliko prihraniti, da bi se ljudstvu olajšali davki“.

Dopisi.

Iz Dunaja 22. avg. — Včeraj popoldne nam je bilo učiteljem gospodarstvenega kurza vmerjeno nekoliko prav zelo podučljivih, in hkrati tudi zabavnih ur. Povabil nas je bil namreč g. profesor gozdarstva Fr. Grossbauer na kraj svojega delovanja, v gozdarsko šolo v Maria-Brun, da bi nam ondi praktično pokazal, kar nas na Dunaj teoretično učiti hodi. Šlo nas je nad 80 učiteljev. Prijazno nas sprejme gosp. profesor. Najpred nam je razkazal po peterih sobah razno gozdarsko orodje, razne lesnine, modele za naprave, kako se les pēha, plávi, kako se oglje kuha itd., razkladal nam tudi o borovcih, kdaj se sme in kako naj se smola iz njih dobiva in mnogo družega, kar tukaj v naglici ne morem popisati. Iz le-teh sob peljal nas je g. profesor v kemični laboratorij, kjer se gozdarski učenci (vsaki mora dovršiti pred sprejembo v to akademijo višo gimnazijo ali pa višo realko z maturo) učijo razkrojevati razne zemlje, in spoznavati potem, ktera zemlja je pripravna za rast tega ali unega lesa. Iz teh prostorov peljal nas je gosp. profesor zopet na drugo stran poslopja, kjer smo videli lesene izdelke v nepopisljivih podobah; vidijo se tu razni krivljeni, zrezljani, likani, stisnjeni (gepresst), strugani itd. izdelki raznih podob, tudi obrazci tako lepih in mnogovrstno sestavljenih parkēt (Bodenparquetten), da bi bil človek skoraj dvomil, ali so le naslikani ali so res iz lesnine sestavljeni, ako bi ne bil živih originalov videl pred seboj. Dalje smo videli tudi v ti sobi še razne barve, ki se napravljajo iz lesnine, kakor tudi razne iz lesne moke zgnjetene podobe *) itd. Vse dozdej omenjene lesnine, ktere so razpostavljene v 6 sobah, pripravljene so za novi gozdarski muzej, za ktere se ravnokar sobe vravnavajo. Komur bo sreča, priti čez kaj let le-sem, imel bo priliko videti neverjetno mnogovrstnost lesenih stvari. Iz teh poslopij šli smo v zgornje nadstropje, kjer nam je gosp. Grossbauer, ki je šel od sobe do sobe z nami, razkazoval razne mineralije, gobe, semena, fizikalčne in gozdarsko-tehnične aparate itd.; celó zagrinjala na oknih (Rolleten) so bile tu napravljene iz lesenih šibic. — Zopet v drugi sobi so se nam razkazevale posebno dragocene priprave za mero gozdov,

višav, nižin itd. — sploh reči, ktere bi človek mogel več dni ogledovati, da bi vedel, kako se vsaka posamesno rabi. Zatem nas je peljal gosp. profesor v učno sobo, razkladal nam prav umevno létine (Holzringe), ki se vsako leto na lesu pomnožijo. Prav za prav izrastete na lesu vsako leto dve létini, ena spomladi, ena v jeseni, in ker se to s prostim očesom ne vidi, razkazal nam je to tudi po mikroskopu. Sreberno-tkani mrežici ali pa gostemu satovju je čez sredo prerezani les enak; spomladanska in jesenska létina pa se ločite po barvi prav dobro ena od druge. — Iz šolske sobe podali smo se v nekdanji samostanski vrt, ki je od leta 1826. v gozdarsko drevesnico spremenjen. *) Sprednji oddelek ima okoli 360 plemen raznih gozdnih dreves; — pri vsakem plemenu stoji mali količ s tablico, na kateri je napisano nemško in latinsko imé drevesa. Drugi oddelek vrta je drevesnica, kjer se enako sadnim drevesnicam odrejujejo mlada drevesca iz semen. Gorenski gozdi! goli Kras! tacih-le naprav se manjka tudi vam, si mislim, pisaje te-le vrstice, in gotovo bi dobili tudi vi ves drug obraz. — Ko smo se nahajali sredi vrta, zadoni naenkrat iz kakih 50 grl izvrstno popevana pesem „o gozdu“; strmé smo jo poslušali. Peli so, se vé, sami učitelji. Zapustivši vrt se je g. profesor poslovil od nas; naš gosp. načelnik pa se mu je v imenu vseh zahvalil za podučno in prijazno razkazovanje. — Zdaj smo šli še ogledat tukajšnjo lepo romarsko cerkev Matere Božje, kjer so še nekteri učenci poskusili sicer stare, pa dobro vbrane orgle. Da bi ne zamudili železnice, hiteli smo zdaj zopet nazaj na kolodvor, in veseli tega, kar smo videli in slišali, vrnil se na Dnnaj. — Danes popoldne 29. t. m. gremo v Vagram čbele past. Srčen pozdrav ljubim Slovencem!

J. Levičnik.

Iz Kastva. (Čast komur čast gré!) Dné 26. avgusta smo bili prisutni pri izpitu kod pučke (ljudske) učilnice v Klani i do istine ne možemo od manje nego očito pohvaliti vrloga ondešnjoga mnogočasnoga gosp. župnika Josipa Princ-a i učitelja gosp. Jakova Lusnik-a za izvrstno napredovanje one okolške mladéži toliko v vjerozakonu, čitanju, računenju i sve hvale vrednom krasnom pisanju kao u vočarstvu (sadjereji). Uprav milo bilo je na zvršku izpita čuti od maloga detića zahvalni govor, u komu zahvaleč roditeljem i poglavarom za nauke primljene opominjal je svoje suučenike za marljivo učenje i u napredek. Za tom učenici su zapeli prav dobro „carsku pesem“, „Hej Slovani“ i „Hej rojaci“; i za stalno smo se usvedočili, da kde dobar i vrl učitelj, kao gosp. Lusnik, za sigurno mora biti i izvrstan uspieh, i kde dobar pastir, kao gosp. Princ, mora i izobraženost puka napredovat! Bog ju poživi!

Iz Cerkljan 29. avg. (Nova pošta. — Gosp. Derbič pri šolskem izpitu samec.) Čujte, drage „Novice“, zopet kaj izpod gorenskih planin; saj tako ni slišati nič v našej fari, akoravno nismo tako zaspani, kakor bi si kdo o nas mislil. Naznanjal sem vže lansko leto, da bomo imeli pošto, in res, hvala Bogu, dobili smo jo, če smem tako reči. Drage „Novice“, pa ne da bi si ve mislile, da imamo znabiti tudi tako imenovani „eilbôgen“. O ne, tako deleč pa še nismo, ampak le pošten možiček korači pohlevno sè svojo torbico trikrat na teden v Kranj po našo robo. Pa je vže sitnost; če človek peš hodi, se tudi rad kaj pomudi, toraj tudi našej pošti ni zameriti, če dobí človek pismo iz Ljubljane še le v dobrem tednu. Dokler ni bilo v Cerkljah pošte, hodilo je pismo kake tri dni iz Ljubljane; a

*) Da se les dá tudi mleti v moko, to spričujejo gozdi Škofje-loške grajščine, kjer gosp. Fid. Terpeneć mnogo ostankov od smrek pomleti dá.

*) Bilo je to šolsko poslopje nekdaš samostan Avgustincev.

zdej še enkrat toliko. „Allen Respekt gegen eine solche Schnelle“. Da se pa ne pregrešim zoper našega pota, ki znabiti bolj hitro hodi kot bi mu kdo prisodil, zadnem morda pravo, ako si mislim, da ogleduje naš poštni ekspeditor gosp. Lončar pisemca tako dolgo; saj si mu menda dobro dopadajo, ker jih le redko v roke dobí. Tudi ima naš gosp. ekspeditor neko drugo posebnost, ker šteje in morda tudi bere po judovsko; opraviči se po tem takem tudi, da zaznamuje pisma z dnevom, ki je minul, predno je pismo bilo še pisano. Misliti si moremo tudi, da nima pratike ali pa ne vidi dobro, ker ne nosi očal; kar bi mu pa jaz vendar-le svetoval, da si ne pridobi prevelike slave po svetu. Svet vedno napreduje, znabiti se bode odslej tudi naša pošta po njem ravnala, toraj bašta za danes. — Še nekaj drage „Novice“, kmalu bi bil pozabil, da smo imeli ravnokar tudi šolsko izpraševanje dva dni porred. Prvi dan se je izpraševal krščanski nauk brez vnanjih poslušateljev, drugi dan bili so na vrsti navadni predmeti. Poklicanih je bilo veliko — k našem izpitu, al malo izvoljenih, toraj se ne smemo čuditi, ako zagledamo za mizo samega gospoda Derbiča, ki se je pa tudi nekako černo držal, menda se je dolgočasil, ker je bil samec. Še celó farna duhovščina ni bila nazoča. Slednjič raznese vendar svojo gromno jezo nad klasifikacijo veroznanstva, ker jo prečrta, in poslednjič, Bog se usmili, „wird sie als ungiltig erklärt“, ker se ni očitno izpraševala. Ali bode moka iz te pšenice, naj presodijo čitatelji „Novic“ sami. Poženčan.

Iz Cerknice 18. vel. srpana. *) — Naj tudi Vam, drage „Novice“, naznanimo, kako neprijetno nam je počil glas o prepovedi, da „Sokol“ ne sme priti v našo okolico. Nam se jako čudno zdi, kako je c. k. okrajni glavar v Planini ta izgrede „Sokolov“ odsvetovati mogel brez zaslišanja županije naše. Koliko neki se je že pri nas grešilo zoper „Interesse der öffentlichen Sicherheit mit Rücksicht auf die Stimmung des Volkes“? Komú se je že kaj zgodilo pri nas, posebno tujcu? Naj nam pové sl. c. k. glavar! Kar imajo naši fantje med seboj, kakor povsod po celem svetu, to ne spada sem. Vsak tujec mora pritrditi, da je bil prijazno sprejet in da se nikomur ni krivica godila, tudi takemu ne, kí ni bil ravno prijazen narodu. Je pa li okrajno glavarstvo tega strah bilo, da bi bili „Sokola“ preprijazno sprejeli? Ako je to bil povod sporočilu, priporočamo g. Ogrincu, naj vprihodnje bolj premisli svoje stališče, da nepremišljeno ne izusti besed, ktere potem romajo po svetu ter mirni naši okolici dobro ime kratijo. Ne „Sokol“ bi ne bil nas iznemiril, a tudi mi njega ne, — a to nas iznemiruje, ako se nam ne pošiljajo naznanila v domačem jeziku, ki ga dobro umemo, nemškega pa ne znamo, in se nam objavljajo pod našo staro lipo po nemško. Zakaj se neki v bližnjih Begunah ravno ista reč v domačem, pri nas pa v nemškem jeziku oklicuje? Tebi dragi „Sokol“ pa, ki Te upamo le vendar sprejeti, na zdravje!

Iz Kamnika 28. avgusta. **) — 22. avgusta smo obhajali rojstni dan našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. zopet z „besedo“, ktera se je odlikovala na vsako stran: dvorana prepolna domačih in gostov tujih, krasni spol dobro zastopan, izvrstna izpeljava pesem in vesele igre „Bob iz Kranja“, vrli naš orhesterček, po besedi tombola in po tomboli ples — vse to je povelicalo čitalnično slovesnost, ktere je bila hvala enoglasna in to po pravici. Kakor noč proti dnevu bil

je memo te besede nemški „Kränzchen“ 18. avgusta. Prašajte le deležnike onega „kranceljna“, pa slišali boste, da je bil prazen in dolgočasen. Za taka društva na zemlji slovenski ni srca, zato le životarijo, dokler so nekteri, ki jih z veliko težavo vzdržujejo na medlih nogah.

Iz Ljubljane. — Jutri v četrtek je občni zbor Matice slovenske. Ob 8. uri dopoldne je slovesna sveta maša v stolni cerkvi; ob 9. uri se začne zborovanje. Popoldne je skupni obéd; zvečer napravi na čast zboru čitalnica pevsko „besedo“ na vrtu čitalničnem, ako je vreme ugodno, sicer pa v dvorani. Odbor čitalničin vabi družbenike vseh narodnih družeb k tej zabavi.

— V pondeljek popoldne je hranilnica imela občni zbor. Živahna je bila borba o tem, da je vodstvo hotelo po nekem „staatsstreichu“ službo prvega adjunkta brez razpisa dati nekemu kompetentu, ki ne služi zdaj v hranilnici in je bližnji žlahtnik predstojniku hranilnične pisarnice. Po pravici so se takemu nepotizmu ustavili družbeniki, in obveljal je sklep, da se praviloma izpiše ta služba. — Podvzetniki nemškega gledišča so dobili 300 gold. podpore.

— (Zbornica trgovska in obrtnijska) je po novih volitvah imela včeraj prvi zbor. Za predsednika je bil zopet izvoljen gosp. V. C. Zupan, za podpredsednika pa gosp. Jan. Horak. Ker se je gosp. dr. Toman odpovedal tajništvu, je bil za tajnika izvoljen Janez Murnik, vrednik „Novic“, ki je že 2 leti namestoval gosp. dr. Tomana. Vse te volitve so se vršile enoglasno. O ostali razpravi drugi pot.

— (Nova pošta v Travniku pri Starem trgu poleg Rakeka) se je letos 16. avgusta odprla za pisma in vožnjo.

— „Tagblatt“ je začel dolge članke pisariti „na slavo sedanjemu mestnemu odboru“. Začel je, se vé, da s tem, da po surovi maniri nemške „kulture“ vdriha po narodni večini poprejšnjega odbora in potem, ker djanj ne more izkazati nikakoršnih razun da je policaje pomnožil in s tem mestu več stroškov nakopal, celo armado praznih besed vleče na bojišče. Sicer pa so ti „leitartikeln“ po našem mnenji celó nepotrebni: častitelji tega gemeinderatha nič novega ne izvedó, národní mestjani pa vsem tem čenčam tako nič ne verjamejo. Propaganda se pri pametnih ljudeh ne dela z oholimi frazami, ampak z djanji, o kterih pa ni ne duha ne sluha.

— Dr. Klun je v „Tagblattu“ odgovoril na nezaupnico, ki jo je dobil od večine volilcev svojih. Medlo jedro temu odgovoru je to, da „volilci ne bodo njega, in on ne volilcev preveril“. Prečudna logika to! Drugod je poštena navada ta, da poslanec odstopi, kadar ne deluje več po mislih onega, ki so ga volili; tako so ravno zdaj tudi storili poljski poslanci. Da dr. Klun hodi zdaj vso drugačno pot, najbolje priča to, da ljubljanski „liberalci“, ki so mu pri prvi volitvi nasprotovali na vse kriplje tako, da so celó po ulicah ljubljanskih sipali psovne listke zoper njega, a zdaj ga grlijo kot — „unseren geachteten Mitbürger“. Druge kritike njegovega stališča zdaj ni treba.

— (Voda na „Tagblattov“ mlin) je bilo pismo „iz Delnic“ v „Slov. Nar.“, ktero dr. Costi očituje, da je nekemu Majnariću tožno pismo poslal v nemškem jeziku. Ker nas je izvedeti mikalo, kaj neki je oni strašni „škandal“, zarad kterega koprni sl. vredništvo „Nar.“ v tako sveti jezi, pozvedeli smo to-le: Neki ljublj. trgovec je podal pisarnici dr. Costovi celo rešto dolžnikov: Nemcev, Lahov, Slovencev, in med temi je bil tudi „otác Majnarić“, kterega niti dr. Costa niti pisarnica njegova ni poznala ne po osobi ne po rodu. Po zahtevah stranke svoje je dr. Costa vložil tožbo

*) Cerkljan je ime v ustih naroda; narod pa o takih zadevah več velja nego slovnič; zoper njega ni rekurza.

Vred.

**) Morali smo okrajšati, da se ne zakasni preveč.

Vred.

trgovski sodniji, pa mu za Majnarića še mar ni bilo. To je tedaj oni strašni „škandal“! Da pisarnica dr. Coste, ki ne bo hodil k „Slov. Nar.“ rodoljubja na posodo iskat, izdeluje pisma v slovenskem jeziku ravno tako kakor v nemškem, to vé vsak, komur je mar to vedeti; da pa v sedanjih razmerah sodniških in drugih uradnih nektre slovenske stranke odločno zahtevajo nemške vloge, tega ni kriv niti advokat niti notar. Kadar bo dr. Costa priliko imel zastopati gospoda Majnarića, delal mu bode pisma slovenska po volji njegovi; in Bog vedi, ali bi se bil razsrdil Majnarić tako, da bi bil nemško pismo povratil, ako bi mu namesti tožbe za 47 gold. prineslo 47 gold.? „Slov. Nar.“ pa, ki prisrčno rad ves čas pometa pred pragom kranjskih rodoljubov in ki se ponaša, da ne prizanaša nobeni „osebi bodi-si viša ali nižja“, prašamo le to: kako to, da nikoli še ni besedice zinil o tem, da slovenski poslanci v štajarskem deželnem zboru nikdar nikoli ne zinejo slovenske besede, kakor da bi Štajar ne bil tudi zemlja slovenska, pa se vendar iskreno poganjajo za to, da se vpelje slovenski jezik v štajarske šole, urade in javno življenje? Kaj ko bi „Narodov“ škandal potem „Novice“ obrnile drugač in bi rekle, da štajarski rodoljubi niso „pravi Slovenci“? Zato delajmo vse le po natanjnih pozvedbah, prevdarno v vsem, in ne zgrešimo nikoli pravega takta! „Tagblattova“ interpelacija, ki jo o „Narod.“ graji „Novicam“ stavi, pa je preneumna, da bi jej kaj odgovorili.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Obravnave delegacij so pri kraju. Le o dveh zadevah ste si bile delegaciji navskriž-misli, treba je tedaj bilo, da ste imele skupni zbor. Kakor vselej, obveljalo je naposled spet to, kar so Ogri hoteli; prva razprava je bilo plačilo avstrijskega Lloydja v Trstu, druga pa za dovoljenje 400.000 gold. za monitore. V obeh zadevah so vsi Ogri soglasno glasovali: da, in ker so jim v prvem vprašanju pritegnili poslanci dunajskega zbora: Čajnovski, Dietrichstein, Giovanelli, Golijevski, Leonardi, Pasattini, Petrino, Zahony, Simonovič, Rechberg, Vidulih, Wrba in Zemialkovski, zmagala je ogerska stran z 64 glasovi proti 34, kakor je zmagala tudi v drugem vprašanju s pomočjo istih z 59 glasovi proti 39. — Magjar tedaj povsod gospodari!

— Funt govejega mesa velja zdaj tukaj 40 krajc.; tudi stanovališč ne dobijo revniši prebivalci; kakih 600 družin nima stanovanja. Za vse te nadloge pa je dunajskemu mestnemu zboru veliko manj mar kakor za to, da se repenči zarad samostanov (kloštrov) in da bi zapodel vse menihe in nune, čeravno ima pred nosom, koliko dobrotljivih naprav, bolnišnic, šol oskrbujejo samostani. Tako imenovani „liberalci“ so si povsod kakor cvajar cvajarju podobni, bodi-si na Dunaji, Gradcu ali Ljubljani.

— Generalov in stabinih oficirjev je več v penziji kakor pa v službi. To ste pred kratkim našli delegaciji na Dunaji.

— Ljudstvo pravi, da „antikrist“ pride. In res ni čuda, da tako govori, ako sliši, da judovski časniki s predrznostjo, ki je svet ne pomni, napadajo stvari, ki so katoliški veri svete. Tako o koncilu (škofjem zboru), ki ga je papež sklical na zimo v Rim, nova „Pressa“ pravi, da je koncil „razžaljenje natoroznanstva, katero uči, da netopirji letajo okoli le ob mraku“, koncil pa sklicuje svoje privržence ob svitem dnevu. Je li mogoče še divjše psovati naprave katoliške cerkve?! Zbor škofov — tedaj gnjezdo netopirjev!!

Štajarsko. G. Plankensteiner, štajarski drž. poslanec, je ministru notranjih zadev pisal, da ne sprejme njemu podeljenega Franc-Jozefovega reda. To dela veliko hrupa po časnikih.

Gorica. Karol baron Codelli Fahrenfeldski, predsednik tukajšnje c. k. okrožne sodnije, se je podal v pokoj. Priznavši njegovo dolgoletno posebno zvesto in neutrudljivo službovanje mu je podelilo Njih Veličanstvo o tej priliki red železne krone III. vrste.

Iz Reke. Roparska riba „morski volk“ (Haifisch) imenovana, ki so jo nedavno vlovili v priluki tukajšnji, in ki je bila 20 čevljev dolga in 33 centov težka, imela je v želodcu za 2 centa in 60 funtov rib in pa dva stara podplata. Zdaj imajo sled še po drugi taki ribi, ki je on k uni vlovljeni, ki je bila ona.

Hrvaško. Iz Zagreba se piše v „Zukunft“, da Graničari protestujejo zoper to, kakor Magjari, zaničujevaje naravna človeška in narodna prava, z njimi ravnaajo. Graničari Žumberskega okraja, ki ga mejí kranjska dežela, se zoperstavljajo združbi s civilnim Hrvaškim in nameravajo prošnjo pokloniti cesarju, da naj se okraj njihov združi s Kranjskim, katero do te zemlje ima starodavno zgodovinsko pravo. Dobro, vrli Žumberčani! Kranjski Slovenci vam pružijo bratovsko roko.

Rusko. Iz Moskve 23. avg. Kolera, ki se je nedavno tukaj začela, se hudo razširja.

Iz Nemčije. Našim bralcem je še v spominu slovesnost nemških strelcev na Dunaji 1868. leta. V spominu je še, kako goreče je minister Giskra svoje nenemško srce pritiskoval na srce nemških bratov tam zunaj za mejami in kako burjo veselja in občudovanja je to njegovo obnašanje obudilo pri vseh njegovih nezrelih občudovateljih, a ne tako pri zrelo mislečih možakih. In glejte, zdaj se branijo nemška mesta te strelce prihodnje leto v svoje ozidje sprejeti, ker so se lansko leto na Dunaji preveč blamirali, to je, na smeh postavili! Mesti Lipsko in Stuttgart ste naročito izrekle, da nimate ne prostora ne denarja za take shode, ki svoje časti ne znajo bolje varovati. Kaj porekó k tej blamaži občudovalci in privrženci današnjih mogočnikov? Kako bode „Tagblatt“ polizal ta pljunk?

Francozsko. Iz Pariza. Spet ženó velik hrup o nevarni bolezni cesarja Napoleona; deset bolezin mu pripisujejo, pa vseh deset preklicujejo vladni časniki. Napoleon in papež: to ste že več let dve osebi, ktere morate na smrt bolne biti, če je treba s prekucijami strašiti svet!

Turčija. Bosnjaki so se okoli Banjeluke vzdignili in na čelu je spet znani Luka Vukalović. — Črnogorci so zdaj že celó za boj pripravljeni. — Grška zbornica je privolila, da si vlada naj izposodi devet milijonov drahem. Bode spet začelo vreti po izhodu.

 Današnjemu listu je priložena knjižica, ki jo je izdala c. k. deželna vlada kranjska pod naslovom „Osnovne državljanske pravice razglašene s postavo od 21. dec. 1867“. Vidi se iz tega spisa, kako vlada 20 členov osnovnih postav razklada; s tem pa noče kakor v vvodu pravi, braniti nikomur, da sam sodi, „ali so boljše bile stare postave ali pa nove“.

Kursi na Dunaji 31. avgusta.

5% metaliki 60 fl. 25 kr.	Ažijo srebra 120 fl. 35 kr.
Narodno posojilo 69 fl. 10 kr.	Cekini 5 fl. 85 kr.